



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima sexta Augusti.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-9477**

in pago Batua villam iuris sui *Eliste* nuncupatam, quæ alio nomine *Marichaim* vocatur, & quicquid in ea Euerardus regi Childeberto infidelis possederat.

### Decima sexta Augusti.

1<sup>o</sup>. De sancto Arnulpho Christophoro,  
episcopo Sueffionum.

*Ex Lisiardi libris, & Aldenburghensium instructione.*

**A**ldenburgi, depositio sancti ARNULPHI episcopi Sueffionum, & confessoris. Hic patrem habuit Fulbertum, habitantem circa Scaldem, in villa *Tidinghem*; matrem verò ex nobili prosapia Comitum, Louaniensium videlicet, Namurcensium, Losnensium, & Montensium. Quæ per visionem didicit se puerum gestare, qui verbis & factis Christum ferret: ideoque Christophorus erat vocandus. Cæterum susceptor, Arnulphus Aldenardensis, voluit à se puerum Arnulphum dici. Mater autem memor diuinæ sponsonis, puerulum à patrino nuncupatum Arnulphum utroque nomine appellauit, Arnulphum videlicet Christophorum. Cumque in adulta ætate militiæ cingulum & insignia accepisset, multas Brabantinas ac Flandrenses lites sua prudentia sæpe diremit. Sed miles præpotens ac nominatus, quem tota sæculi gloria sequebatur, pertæsus secularis militiæ, migravit ad sancti Medardi ecclesiam, iuxta muros Sueffionicæ ciuitatis; vbi clarebat monachus Eremboldus Flander, causa amoris Dei inclusus, duram agens pœnitentiam, diuinæ contemplationi perpetuò inhærens. Cui

Y 4

beatus

Augusti 16.

N A T A L E S

beatus Arnulphus sollicitè inserviebat, vt ex longa familiaritate, religiosè viuendi ab illo exempla hauriret. Multi autem ex Brabantia & Flandria, tam clerici, quam laici, ad sacrum beati Medardi monasterium aduolarunt, quod illic ordo monasticus floreret, eosque venerandi alumni eius, beati Arnulphi, amor, mirificè attraheret. Sed defuncto Rainaldo, sub quo monachorum congregatio refulgebat, Pontius quidam pseudomonachus, secundum Simoniam, à Philippo rege nomen & sedem abbatis adeptus est. Qui cum omnia destrueret, nec corpora martyrum & confessorum ibi consistentia, reuereretur, electus est Arnulphus, vt nolens extrudendo, succederet. Super quo, intercedentibus primarijs loci, & inter eos episcopo Sueffionum, maiestatis Regiæ clementiam obtinuerunt. Similiter etiam nolens, Ursioni pseudoëpiscopo Sueffionis successit, per canonicam electionem, & cogente eum Romani pontificis Apostolica auctoritate, renuente interim curiæ Francorum publica sententia. Cumque sedem alius occupasset, non ecclesiæ iure, sed palatij fauore, sciens quod non sedes episcopum, sed episcopus sedem faciat, resedit in castello Vlciacensi, eiusdem diocesis. Ad hunc autem pontificatum promotus, pacis minister, pro pacis redintegratione, Apostolica auctoritate in Flandriam redijt. Ibi in Insula ciuitate, Roberto Comiti, habens Apostolicas literas, quosdam ab eo proscriptos reconciliauit, qui pertæsi onerum, quibus ab illo pressi erant, inter se tractarant, vt illo profligato humaniorem principem assciscerent. Composuit etiam atroces & mutuas cædes, Brugis, Turolti,

rolti, Furnæ, Aldenburgi, Præterea in dicto  
*Aldenburg* per manus Radbodi episcopi, \* eccle- \* *Cornacens-*  
 siam sancti Petri & omnium Apostolorum, olim *sis.*  
 à sancto Vismaro constructam, vsibus Abbatia  
 aptandam suscepit: tandemque in eodem mona-  
 sterio, iteratò à Suessione in Flandriam rediens, &  
 finem vitæ accepit in solennitate Assumptionis Dei-  
 paræ Virginis, & corporis sui sepulturam in nata-  
 li sancti Arnulphi Metensis episcopi, anno mille-  
 simo octuagesimo septimo. Multum claruit pro-  
 phetia dono, & miraculis, Quæ tot fuerunt post  
 mortem, vt ijs motus Lambertus episcopus, cum  
 aliquot abbatibus, corpus sacrum ceu reuera san-  
 ctum, iuxta morem Gallicanæ ecclesiæ de terra  
 leuauerit & reposuerit, præhabita tamen authori-  
 tate, tam Concilij Beluacensis, quod miracula ex-  
 aminauerat, quam reuerendi domini Cononis,  
 qui erat legatus Apostolicæ Sedis. De qua tran-  
 slatione habent Martyrologia ecclesiæ ipsius Ca-  
 lendis Maij. In Flandria, vico *Aldenburg* eleuatio  
 sancti Arnulphi, episcopi & confessoris, quæ fa-  
 cta est anno Domini millesimo centesimo vigesi-  
 mo primo, indictione decima tertia.

Sed fusior est beati Arnulphi vita, à Lisiardo tertio eius *Lisiardus*  
 successore descripta, quam vt comprehensim tota hinc *15. August.*  
 poni possit. Familiare est autem matronis sterilibus, &  
 grauidis, hunc sanctum præsulem, pro foelici partu inuo-  
 care. Est portò Arnulphus Flandricè *Arnout*, sed Al-  
 denardenses dicunt Latine Arnoldum, & Flandricè cum  
 grata sibi aspiratione *Harout*. Posterius Latinum no-  
 men Trithemius refert ad morem Germanicum. Ad fa-  
 miliam Pameliorum eum pertinere, notissimum est ex  
 gentilitijs armis, & aliunde. Sed putatur Lisiardus scri-  
 ptor Gallus eum male vocare Brabantum. Quamuis enim  
 territorium Alostanum, quod Scaldis determinat, Braban-  
 tiæ soleat annumerari. *Tidinghem* tamen, quæ nunc

Augusti 16.

N A T A L E S

vocatur *Tighem*, natale eius solum, est extra ditionem Alostanam, citra Scaldim duobus miliaribus ab Aldenardo. Cui loco abbas Auianus anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo septimo reliquias aliquas beati Arnulphi contulit, ut præfulem exinde oriundum ardentius honorarent. Quod porro ad Aldenburgensem diui Petri ecclesiam attinet, à sancto Vrsmaro extractam, obtinebat Conon eam in rationem beneficij, sed suggerente Hasecca coniuge sua, resignavit, & à Radbodo, episcopo, Arnulpho episcopo est collata, qui eo loci monasterium construxit, cuius primus abbas fuit alius Arnulphus, eius ex sorore nepos: secundus, dominus Geruius, qui in Vuasia eremita obiit, de cuius sanctitate dictum est decimo quinto Calendas Maij. Tertius fuit Arnulphus, qui sancti Arnulphi corpus anno trigesimo quarto depositionis leuari curauit, & legitimè defendit ecclesiam sibi commissam, contra abbatem sancti Medardi, qui eam sibi in Prioratum erigere nitebatur. Scripsit etiam ad Vuilhelmum Dorouernensem archiepiscopum de miraculis sancti Petri in *Aldenburg*, & de vita beati Geruini. Quod scriptum Aldenburgi asseruatur cum Missali & Pontificali, quibus diuus Arnulphus uti solet. <sup>b</sup>

a. Meierus ponit Anno Christi 1143.

b. De Arnulpho Suefionensi agit Sigeb. in chron. an. 1080. & 1087. Meierus 1083. & 1087. Arnoldus Wion in suo martyrol. monast. ad hunc diem & lib. 2. ligni vitæ c. 53. eumque ait fuisse patria Aldenardensem, & ab eo superesse nobilem familiam Pamelensium.

Appendix, de fame mortuo.

Anno 1062.

**N**Otatur etiam in annalibus Flandriæ, viuente Arnulpho, tempore grauissimæ famis, dum multi panis causa Aldenburgum confluerent, deprehensum vnum, summo mane, fame mortuum, & pro eo dum sepeliretur, cum Godobertus sacerdos pulsari nollet, quod ignotus esset, campanas vltro sonuisse.

2. De

2<sup>o</sup>. De sancto Arnulpho episc.  
Metarum. <sup>a</sup>

Ex diuersis Franciæ, & Lotharingia scriptoribus.

**M**etis, sancti ARNULPHI, episcopi & confessoris, qui sanctitate vitæ & miraculorum gloria illustris, eremiticam vitam diligens, beato sine quieuit. Hic præsul præsentis loco non est omittendus, quatenus Belgium concernit. Parentem enim habuit Arnulphum, qui inter cæteras dignitates Marchio fuit limitis Antuerpiensis. Tres habuit ex coniuge sua ante episcopatum proles. Primam, Anchisum, siue Ansegisum, Marchionem Antuerpiensem, qui vxorem habuit sanctam Beggam, filiam Pipini primi, per quam ei Brabantia Ducatus obtigit. Secundam, Vualagisum, cuius filius est sanctus Vuandresilus, fundator Fontanellæ, qui Gandavi quiescit. Tertiam, sanctum Clodulphum, qui patri in episcopatu successit. Sub quo sanctus Trudo Hasbanus, a deo in moribus, eruditione & pietate profecit, vt eum sacerdotem ordinarit, & ad verbum Dei seminandum, in Hasbaniam remisit. Cæterum vtriusque Austrasiæ negotia non tantum tractauit beatus Arnulphus in palatij magisterio existens, sed etiam populorum acclamatione ad episcopatus officium euocatus. Pipinus enim dux glorio-  
*Pipinus primus.*  
sus regiam Austrasiæ domum, & suam inferiorem Austrasiam gubernans, beatum pontificem omnium consiliorum & negotiorum consciuum esse voluit, nè in yllo contra diuinæ iustitiæ normam regia potestate abuteretur.

Reliqua

Augusti 17.

NATALES

Reliqua quæ de hoc præfule scripta sunt per eius familiarem amicum, tum etiam per Paulum diaconum, exstant tomo quarto historiarum Surij, ad diem decimam sextam Augusti.

a. Inter 12. scriptores coætaneos à Petro Pirtheo editos est genealogia B. Arnulphi Merensis episcopi.

## Decima septima Augusti.

### 1<sup>o</sup>. De sancto Ierone, martyre Hollandiæ.

*Ex historia qua fuit Egmonda manu-scripta.*

**E**Gmondæ, natalis sancti IERONIS, presbyteri & martyris. Qui genere Scotus, ac nobilitate insignis, cum esset parentibus suis vnicus, nequaquam mundi illecebris detineri potuit, sed Dei famulis se iungens, vniuscuiusque sectabatur virtutes. Cumque ad presbyterij gradum suo merito conscendisset, multos in Frisiæ partibus à diuersis erroribus auertit ac liberauit. Demum, prout optauerat, calicem passionis bibit. Sub persecutione enim Danorum & Nordmannorum ad tribunal protractus, post flagella & carcerem, reliquasque iniurias, ense martyrium consummauit. Caput eius est in *Nordwijck*, loco martyrij: corpus paulo post per diocesenum episcopum, & Theodoricum secundum Comitem Hollandiæ, accedentibus miraculis translatum est Egmondam in sancti Adalberti monasterium, præmisso ex more triduo ieiunio.

Loca autem sunt diocesis Harlemensis in Hollandia. In historia annumerantur Frisiæ, cum enim ea scriberetur, Hollandiæ nomen nondum innotuerat. Festum valde norum est Hollandis:  
multi